

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKA VÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnapon.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.)

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Hirdetési díjak:

egy 30 négyzetes em. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.

Nyiltéri cikkek garmonsora után 30 kr. fizetendő.

Hivatalos óra: d. e. 8—11-ig, d. u. 3—5-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 50 kr.

Községeknek egész évre előfizetve 5 frt.

Deés város pénzviszonyai.

Deés városának 1889. évi zárszámadása immár elkészült s a számvizsgálati munkálatokkal együtt a törvény szabványainak megfelelő módon közszemlére kitéve — a közönség bírálata alá bocsátatott. Kétséget nem szenved, hogy a múlt évi pénzügyi állapotok némi javulást tüntetnek fel az azelőttiekhez képest, vagy helyesebben: az év második felében legalább is a jóakaratsnak nyomaira találhatni. Látszik, hogy a hatóság kebelében kezdenek komolyan foglalkozni a város pénzügyeinek rendezésével s a régebbi hebehurgyaságnak helyét a komoly megfontolás foglalja el. Igaz, hogy a múlt év végén mutatkozó 900 frtnyi bevételi többlettel szemben még mindig 2300 ft kiadási többlet s így 1400 frtnyi hiány mutatkozik, de ha elgondoljuk azt a sok tervszerűtlen intézkedést, mely a város pénzügyi és gazdasági ágainál az év első felében és főleg 1885—888-ig észlelhető volt: akkor valóban csodálkoznunk kell, hogy a múlt év ily eredménnyel is lezárható volt. A deficit — a tanács előterjesztése szerint — több, már további rendeltetéssel nem bíró kiadási illetmények törlesztéssel szüntethető, minek megtörténte után teljes megnyugvással vethetnénk fátyolt a multra, ha az a kérdés nem kísértene folyton, miszerint mennyiben tekinthetők megbízhatóknak a folyó évre átjött cselekvő hátrálékok, mik — igen természetesen — fedezet rovatában szerepelnek? Ha ezen cselekvő hátrálékok a folyó évi költségvetés fedezeti rovatában felvéve lettek, de bejövetelekhöz csak részben lehet

reményt fűzni: akkor több, mint bizonyos, hogy a folyó évi zárszámadásokban ismétlődni fog a hiány s ez így fog menni az idők folyamán át mindaddig, míg a város pénzügyei szilárd alapra nem helyeztetnek. Pedig a cselekvő hátrálékok közül aligha el nem vezett vagy 2000 frt és aligha ezt a hiányt nem fogja növelni a hidvám f. évi bérének csökkenése s a regálé-jog megváltása körül felmerülhető különbözet.

Épen ezért csak örülhetünk a hatóság kebelében észlelhető ama lázas tevékenység felett, melynek célja a közjövédelmek fokozása és pedig oly módon, hogy azt direkt uton a polgárság ne érezze meg.

A múlt év tapasztalatai szerint a közbizottság kedvezőbb eredményeket tüntet fel; kívánatos lenne tehát ezen fontos intézményt továbbfejleszteni s a tervszerinti és a törvény követelményeinek is megfelelő kibővítéseket mielőbb eszközölni. A város gazdasági műveleteinél is lehet reformokat keresni; alkalmak lesz erre a hatóságnak mihelyt a birtokrendezés befejeződik és birtokba veszi a város legelő-tagját. Az erdőgazdaság sem megvetendő jövedelmi forrása a városnak, miokból az erdők kihasználásának különböző módjairól nagyon jó lesz a maga idejében gondolkozni.

Mindezeknél fontosabb kérdés a város adósságainak rendezése. A város jelenlegi összes adóssága 102,000 frt körül van, melyből az évi törlesztésre felvett kölcsönre ez idő szerint 97 ezer frt esik. A számat tekintve nem valami elrémítő összeg, s ha összehasonlítjuk a város aktíváival, annak

25 százalékát sem teszi; hanem azért mégis jó lesz a mostani kedvező szélesendet felhasználva, előnyösebb kölcsönre átválttatni az eddigi drága kölcsönöket. A törlesztési kölcsöntőke eredetileg 106,500 frtot tett ki, mely az időközi törlesztésekkel apadt le 97 ezer forintra. Ezen tőkéből 40,000 frt 7 százalékos, 66,500 frt pedig 6½ százalékos évi törlesztés mellett volt felvéve; előbbi 32, utóbbi 40½ évi időtartamra, kedvező törlesztési feltételek mellett célszerű lenne egy helyre csoportosítani úgy, hogy az eredeti tőke vétessék fel kölcsön, melyből a még törlesztetlen rész kifizetethetnek s a fennmaradó többlet a város rendelkezésére legyen bocsátva. A többletből a közbizottság kibővítése és több más hasznos beruházás volna eszközölendő. Az új kölcsön mentől hosszabb időre vétetnék fel annál jobb lenne, mert ez esetben míg egyrészt az évi törlesztési részletek kevesebb százalékra oszthatók fel, addig másrészt a kölcsön egy részével járó terhek átháríthatók az utódokra. A hasznos beruházások gyümölcsét ők is — talán még fokozottabb mérvben — élvezik.

Hát csak munkára hatóság; az idő rövid és drága! I.

A közigazgatási bizottság ülésterméből.

Vármegyénk közigazgatási bizottsága e hó 11-én tartotta meg rendes havi ülését báró Bornemisza Károly főispán elnöke alatt, melyen jelen voltak: Bárány Lukács, Bokros Lajos, Fekervári Károly, Hatfaludi József, gr. Kornis Viktor és Retegyi Sándor bizottsági tagok.

A „Szolnok-Doboka” tárczája.**Az özvegy sorsa.**

Elbeszélés.

Németből fordította Szentiványi Mihály.

(Folytatás.)

„Ah, jó napot számtanácsosné!”

„Ah, jó napot kedves adófelügyelőné!”

Most bizony a gonosz számtanácsosnéval találkoztak, a ki „Kereszt“-et gyűlölte, de külsője után itélve úgy látszott, hogy a világon mindent gyűlölt. Arcza harapósna, epésnek látszott; orrától megijedtek, szürke szemü szürös tekintetétől megrémültek az emberek; nagy szája éles, roppant fogakkal volt felfegyverezve s helyüknek becsületére váltak. Egyébiránt talán kellemes asszony lehetett, mert mi csak külsőleg bíráltuk meg.

„Ah, jó napot kedves adófelügyelőné,” mondá, s ezzel egy oldalpillantást vetett Ujváryra. „A mostani romlott világban valóban ritkaság, ha egy nő férjével sétál. E tekintetben én valóságos özvegy vagyok s azért irigylem önt.”

A jó adófelügyelőné oly arcot vágott, mintha mondani akarná: „látnád csak bensőmet,” — azonban tényleg így szólott: „Oh kedves tanácsosné, ne csaljon a látszat! mert mondhatom, hogy magam is hasonló sorsban részesülök. Hogy férjemmel együtt sétálok, ez nagyon ritka eset, de ha egyszer-másszor mégis megtörténik, akkor férjem bizonyára a legelénkebb utcákra vezet, hogy lássa benne a világot a minta-férjet.”

„Azt tulajdonképpen nem mondhatod,” bátorkodott közbevágni az adófelügyelő, „ha az időjárás megengedi és hivatalos teendőim nem gátolnak, nem megyünk-e naponta sétálni?”

A két asszony mosolyogva nézett egymásra, a mi élőszóval kifejezve körülbelül annyit jelent: ismerjük már az efféle kifogásokat. A férfi-kegyetlenség ezen két áldozata azután más tárgyra tért

át; beható eszmecsere folyt a cselédek romlottsága felett és puhatolták ezen szerencsétlen állapotok okozóit. De hát kik is lehetnének mások, ha nem a férfiak, kik mindent elnéznek a cselédnek, ennek dolgával mindig meg vannak elégedve és az asszony tekintélyét a cseléd előtt erőlyes felépítés által sohasem akarják megvédeni.

„Nolássa,” mondá ingerülten a tanácsosné, „midőn ma délből egész jogosan azt állítottam, hogy a leves nagyon sós, férjem azt erősítette, hogy ő bizony nem találja sósna.”

„Én részéről soha sem tartanék oly fiatal és csinos szakácsnét, mint ön” — válaszolá az adófelügyelőné oly hangon, — hogy barát-nője arcizmai megrándultak bele; de ez utóbbi gyorsan magához térve, felfogta a neki szánt vágást és nyugodtan mondá: „Ugyan-ugyan édes szívm, részéről azt hiszem, vén vagy fiatal, az keveset határoz; hiszen Kati sem volt már első virágzásában, midőn oly hirtelen kellett távoznia; különben hagyjuk el, ne beszéljünk többet erről.”

„Számunkra valóban más nem létezik a világon, mint nélkülözés ésszenvedés,” vélé a számtanácsosné; „csak a gyermekek is mennyire kifárasztanak minket! Azt hiszi asszonyom, férjem törődik azzal, ha a gyermekek naponta bepizkolnak egy rend ruhát, avagy ha meg nem tanulják leczkéiket?”

„No most hallottad, a mit már oly sokszor hangoztattam,” mondá Ujváryné férjéhez fordulva; „ti férfiak valóban semmivel sem törődtek, mert csak mulatságon s a korcsmán jár eszetek.”

„Talán egyébbel is törődnének, ha a „Kereszt” nem léteznék!” folytatá a számtanácsosné gunyos nevetéssel és azután kérdé: „hát adófelügyelő ur is szokott koczczintani a „Kereszt”-ben a szép pinczérnőkkel?”

„Oh nem!” mondá férje helyett Ujváryné; „férjem nem jár a „Kereszt”-be, az ottani viszonyokat elfajultaknak, tartja.”

Szegény adófelügyelő! Ezen ítélet, mely ellen pedig nem létezett felebbezés, mélyen hatott lelkére. Ő szívesen járt a „Kereszt”-be, mert ott

mindig kellemes társaságot és jó bort talált; mert a kereszt oly kedves kicsi helyiség volt, hol mindig jól találta magát. De a pinczérnőkkel valóban soha sem törődött, sőt egészen közömbös volt előtte, hogy borát vajon a csinos pinczérleány hozta-e, vagy maga a vendéglős. Es mégis ezután kerülnie kell a „Kereszt”-et. Mi haszna már most a vaserénynek reá nézve, ki számlálja kifizetésekor soha sem merte volna a csinos pinczérnő kezét megérinteni, sőt hallatlan merészségnek tekintette, ha egyik-másik vendég a pinczérnő karsu derekát ölelte körül?

„Isten önnel,” végzé Ujváryné, „ma este ne jöjjön későn, mert e kevés óra, mely nyomorult alamizsnaképen nekünk van szánva, amugy is gyorsan elröpül.”

„Azt csak Isten tudja legjobban: tehát Isten önnel is, a viszontlátásra ma este!”

A házaspár folytatta sétáját, de rövid idő múlva Ujváryné újból kezdé: „Midőn az imént a számtanácsosnének mondtam, hogy te nem jársz a „Kereszt”-be, észrevettem arezodon a színváltást. Fel nem foghatom, hogy miként veheted rossz néven és miért busulhatsz azért, ha nőd oly csekély áldozatot kíván tőled; ugy-e tőlem mindenféle áldozatot követelsz? és e mellett még azt is kívánod, hogy derült, mosolygó arcot mutassak hozzá. Persze, mi nők csak — szenvedés végett vagyunk a világon, míg ti a teremtes urai vagytok.”

„Édes gyermekem,” válaszolá Ujváry, „hiszen nem is azt akarom mondani, hogy tőlem épen olyan áldozat volna a „Kereszt”-et kerülni, de hát mégis csak tudni szeretném, hogy tulajdonképpen mi kifogásod lehet ezen minden tekintetben tisztességes ház ellen?”

„Tisztességes ház? sokat kívánsz, ha azt akarod, hogy elhagyjem. Nem hallottad, hogy mit mondott róla a számtanácsosné? és nem tudod, hogy az egész város ugyanazt mondja? Valóban gyalázat, hogy a rendőrség nem avatkozik bele. Tudod Ujváry, ha az embernek neje és gyermeke van, nem szabad olyan helyekre járni, hol könnyelmű leányok

Az ülés megnyitván, Placsintár Ödön aljegyző az ülésen kívül és különböző bizottságok által elintézett ügyekről szóló elnöki jelentéseket olvasta fel, s ezek tudásul vétele után referált a fősorozáson elfoglalva lévő főorvos és főjegyző helyett.

Az egyes előadók által behozott és előkészített ügyek közt kevés volt olyan, mely közérdekű voltánál fogva itt megemlítendő volna, miután azok leginkább személyi ügyekkel foglalkoztak.

Halász Ferencz kir. tanfelügyelő jelentéséből megemlítjük hogy Kékesen Nagy Lajos főszolgabíró helyett Gajzágó Vilmos és Nagy-Ilondán Veres Imre helyett br. Bánffy László főszolgabíró választatott meg iskola-gondnoksági elnöknek.

Boér János árvaszéki elnök előterjesztést tesz a harmadik árvaszéki ülnöki és egy irtóki állás rendszeresítése iránt. Az előterjesztés eléggé indokolva van azzal, hogy 1878. évig, a mikor az árvaszéki beadványok száma 6—7 ezeret tett, három ülnök volt, most pedig, midőn azok száma 16—17 ezerre megy, csak két ülnök van. Ezek, még ha az elnök és jegyző — egyéb teendőik rovására — segítségükre megy is, a legnagyobb erőfeszítéssel sem képesek akkora ügyforgalmat fenntartani nélkül elintézni. Az irodai személyzet is a nagyszámu közigazgatási és árvaszéki fogalmazványok letisztázására és kiadványozására elégtelennek bizonyult.

Hasonló irányu előterjesztése volt Veres Imre aljegyzőnek is. Egyik főszolgabírónak egy állandó díjnak engedélyezése iránti kérését adta elő, — melynek rendén javaslata az volt, miszerint tekintettel arra, hogy a törvényhatóságokról szóló törvény életbelépte óta hozott törvények, szabály- és kormányrendeletek oly jogok gyakorlását és köteleességek teljesítését ruházták a járási főszolgabíróra, a melyek teendőt annyira szaporították, hogy azoknak pontos elvégzésére, a hozzá beosztott egy szolgabíró, egy közlegény, gyakornok, vagy ennek hiányában felelős díjok és egy irtóki most már nem lehet elegendő: mindenik főszolgabíró mellé egy második irtóki rendszeresítése, a vármegyebizottsági közgyűlésnek hozassék javaslatba.

A közigazgatási bizottság méltányolva a bőven felhozott indokokat, elhatározta, hogy mindkét előterjesztést pártoló javaslattal viszi a megyebizottsági közgyűlés elé.

Ezután még néhány személyes ügy elintézésével az ülés 12 órakor véget ért.

Deés város képviselőtestületének közgyűlése.

A f. év április 12-én d. u. 3 órakor megtartott rendkívüli közgyűlésnek több nevezetes tárgya volt.

tartózkodnak. A ki nőtlén, annak természetesen csak magáról kell gondoskodnia, de te családapa vagy; neked nőd van.

„Tudom,” sohajtá Ujváry.

„És hozzá még erényes és olyan nőd van, ki neked nagy áldozatokat hozott.”

Ez utóbbi megjegyzést az adófelügyelő már sokszor hallotta; olykor mélyen elmélkedett felette, de eléggé lelketlen és háládatlan volt, — el nem ismerni nejének önfeláldozását, — midőn Ujváryné lett. Neje egy elszegényedett kereskedő legidősebb leánya volt; szépségén kívül említésre méltó hozományban nem részesült, míg férjének, Ujvárynak, szülőitől örökölt kisebb vagyon volt. Hogy Ujváryné családja legtöbb tagjának rosszul ment sorsa, az olyszerencsétlenség volt, a melyért férjét szerette felelőssé tenni. Férje azonban még ezen szemrehányásokkal szemben is a türelmesség példaképe volt — és csendes megadással tűrte neje fejtegetéseit, hogy atyja miért ment tönkre és nem lett dúsgazdag, és hogy fivére a katonaságnál miért maradt csak altiszt és miért nem lett tábornok? Ujváry csupán egyszer merészelt a „ha” és „de” szövekből magyarázatba bocsátkozni, de akkor is borzasztóan meglekolt érte; neje őt ezért szívtelennek, kárörvendőnek nevezte, pedig szegény egészen ártatlan volt az ilyen dolgokban.

Az elmondottak után Ujváryné szívtelen, veszekedő asszony színében tűnik fel előttünk, ám-bár nem egészen való. Atyjának legidősebb leánya volt, s így alkalmat nyílt a vagyonos osztály jó-létével megismerkedni; szülői annak idejében nagy házat vittek, nyáron fürdőre mentek, s otthon saját fogatjukon jártak. De azután bekövetkezett a szegénység, mely azonban nem volt képes a családban meghonosodott szokásait vele elfelejtetni. Midőn Ujváryhoz nőül ment, akkor még gazdag örökösnek képzelte magát.

Ujváry a pénzügyi kerület legtehetségesebb hivatalnok volt és felelősséget bízalmát teljes

gya volt, melyek közül azonban csak kevésnél fejlődött ki hosszabb vita. Ez annak tulajdonítható, hogy a tanács egy néhány hónaptól fogva minden a képviselő-testület elé tartozó ügyet a legnagyobb pontossággal készít elő, s a képviselő-testületben régebben tapasztalt kapkodás helyét a hatóság megfontolt véleménye foglalja el.

Első tárgya a hidvám újabb bérbeadására vonatkozó tanács előterjesztés volt. Az új tarifa elkészült és felsőbb helyre fel is lett terjesztve ugyan, de mivel az a folyó hó végéig aligha elintéztét nyer: kimondotta a képviselő-testület, hogy a régi tarifa keretében csakis a folyó évre adassék haszonbérbe a hidvám.

A deés-zilahai vasut részére kisajátított terület átbocsátására vonatkozó tanács előterjesztés tárgyalása céljából újabb közgyűlés összehívására utasított a polgármester, mert a tagok számbavételével az érvényes határozathozatalra szükséges létszám nem volt meg.

Különös esetről győződött meg a harmadik előterjesztésből a képviselő-testület. A laktanya és annak környékén lévő utcák gránitjárájáról elkészült tervet megvizsgálására egy bizottság volt kiküldve, mely bizottság azonban nem akart működni. Ennélfogva a tanácsot bizta meg a közgyűlés a további teendőkkel, illetve a tervet feletti véleményadással.

Egy kaszáló bérbeadásáról lévén szó, Kovács Samu képviselői tag szerette volna, ha a bérbeadás elnapoltatik, mert — ugymond — a birtokrendezés a deési határon ez év tavaszán teljesen be fog fejeztetni és nem szeretné, ha a város eme újabb bérlettel nehézségeket gördítene az új tagok birtokbavétele elé. A tagosítás gyors lejárata már a legeltetési kérdés végleges megoldása miatt is szükséges; tudvalevő dolog, hogy a nyomás forduló rendszernek számtalan ellensége van. Jakab Károly elkeseredésében szemrehányást tesz a nagyobb birtokosoknak a legeltetési kérdésben tanúsított merev maguktartásukért, s midőn ajánlja a tanácsnak, hogy a nyomás-forduló tekintetében kényszer-eszközöktől az esetben se riadjon vissza, ha szinte a tagosítás a folyó tavaszban befejezést nem is nyer; egyúttal kéri előtérbehozó birtokosok elnök urat, hogy maga részéről is mindent kövessen el, mi lehetővé teszi a csorda és gulya beállítását.

A városi állatorvos által magánfelek érdekében teljesített szolgálatokért szedhető díjakról szóló szabályrendelet jelentéktelen módosítással elfogadtatott és 30 napi közszemlére kitétetni határozatott.

Tanács előterjesztvén a közmértékek használati díjáról szóló és felsőbb helyen jóváhagyott szabályzatot, annak életbeléptetése kimondatott.

mértékben birta, ezen előnyeinek köszönhetve, hogy rövid idő alatt oly állásba jutott, melynek jövedelméből családjának igényeit állásához képest bőven fedezhette. Neje semmiben sem szenvedett hiányt; volt két szép gyermeke, kényelmes lakása és kedve szerinti szórakozása; röviden mondva: mindene volt, csupán a benső megelégedés hiányzott nála. Ez pedig nagy hiány s nagy baj, mert a ki bírja, az nem tudja megbecsülni; a ki pedig nem bírja, az felette szerencsétlen, mivel az semmivel sem pótolható.

Ujváryné sem magával, sem férjével, általában semmivel sem volt megelégedve, — ennek következtében irigy volt mások iránt, s az irigység ismét bizalmatlanságot és gyűlöletet szült benne.

Valamely ismerősnek közömbös köszönetére bosszússá tette, mert lenézést látott benne. Egy ismerős nő nagyobb költségekben sértést fedezett fel maga iránt. De a helyett, hogy pl. a köszöntőt figyelemre ne méltassa, — az esetet férje előtt kinos vitatkozás tárgyává tette, — mely mindig körülbelől így végződött: „Persze, ha látják barátait, hogy magad sem becsüldöd őket s hogy őt alig tekinted hites-társadnak, valóban nekik sem lehet rossz néven venni, ha épen úgy bánnak velem.”

Pedig igazán a legméltatlanabb bánásmód volt szegény Ujváryt oly szemrehányással illetni, mert ő hozzá hasonló figyelmes férj és szeretet-méltó atya csak ritkán létezik. Ha csak tehette, mindenben osztozott családjával és teljes szívéből meg volt elégedve, ha nejének valamivel örömet szerezhetett.

A jó barátok, kik jó anyagi helyzet mellett épen nem ritkák, rossz társaságukkal és gonosz nyelvükkel e jó asszony kedélyén sokat rongáltak. Megirigyelték tőle jó módját, kényelmes életét és ahelyett, hogy mindennek alapját férjének jó szívében keresték és találták volna, egy-

s felhatalmaztatott a tanács arra is, hogy ha cél-szerűnek és jövedelmezőnek bizonyulna, állítson fel a belvásártéren egy hidmérleget az állatok lemérésére.

A községi iskolaszék előterjesztésére dr. Almai Ferencz és Turbucz Ferencz elhalt tagok helyébe egyhangulag Voith Gergely és Szombat-falvi Győző képviselő-testületi tagok választattak be.

Több folyó ügy közül a polgáriskolai tanítót megjutalmazása iránti iskolaszéki előterjesztés keltett nagyobb figyelmet. A polg. iskolában erre a fontos tantárgyra nincs rendszeresítve tanító; hol egyik, hol másik tanítóra bízott a torna-tanítás. Az utóbbi négy évtől fogva Glaser Simon tanította e tárgyat, mely mindenesetre fárasztó munkával jár. Minthogy az állam az eddigi tiszteletdíjat elvonta, nevezett tanító kérte a város pártfogását. A képviselő-testület bár elismeri kérelmezőnek érdemeit és bár indokoltnak látja a megjutalmaztatást is, de mivel a polg. iskolai tanítótestület személyi ügyeit az állam intézi, a város sem illetékesnek, sem hivatottnak nem érzi magát ez ügybe avatkozni.

X.

VEGYESEK.

— **Elöléptetés.** A pénzügyminiszter a deési kir. pénzügyigazgató és II.-od osztályu pénzügyi tanácsos Tusa Gyulát I. osztályu pénzügy tanácsossá, Beke Károlyt és Paál István II. osztályu pénzügyi titkárokat I. osztályu pénzügyi titkárokká léptette elő.

— **Felhívás a szolnok-dobokavármegyei tanítótestület tagjaihoz!** Tanítótestületünk tagjait, kik a folyó év május hó 17-én Deésen tartandó nagygyűlésen megjelenni szándékoznak, tisztelettel figyelmeztetve kérem, hogy e szándékukat — az elszállásolás és egyéb intézkedésekre való tekintettel — legkésőbb május hó 10-ikéig nálam bejelenteni sziveskedjenek. Deés, 1890. április 19. Tagtársi szives üdvözléssel: Budai Elek, a deési főkönyvelő elnöke.

— **Nyilvános köszönet.** Tekintetes Z u k k m a n n Nándor ur által a deési jótékony-célú nőegylet szegényei javára kegyesen adományozott 15 köbméter tűzifa elismerő köszönettel nyugtáztatik. — Az elnökség.

— **Színészet.** Kömlei Gyula színtársulata, mely jelenleg Tordán működik folyó hó 29-én városunkba érkezik, és egy 12 előadásra terjedő szerepléssel fog szerencsét próbálni. Az előleges intézkedések megtételével a társulat titkára Kovács úr van megbízva. A társulat mint mondják jól van szerevezve, a tagok közt Lorándi, Szikora Anna és Ságbiné neveit említjük fel, mint a kik a vidék tehetségesebb erői. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

hangulat azon véleményen voltak, hogy hiszen a férfiaknak is kötelessége, a szegény nőket valamilyen részesíteni, mert ők a házon kívül amúgy is azt cselekszik, a mi nekik tetszik és miután a lelkiismeret utolsó szikrája nyilván még bennük sem aludt ki: hát itt-ott nekünk is juttatnak valamit, hogy látszólag elégedettek legyünk sorsunkkal.

Ki volna képes gátat emelni az áradatnak, ha az asszonyok szájában egyszer megnyíltak a zsilipek?

A házaspár az imént leírt sétatit csak jó hangulat mellett és zavartalan egyetértés napjaiban tette meg; de midőn napok jöttek, melyeken a jó adófelügyelőné képzelte szerencsétlen életének teljes súlyát érezte, — vagy egyáltalában nem mentek sétálni; de ha mégis mentek, akkor a társalgás oly fordulatot vett, hogy ennek nyomása alatt a szegény Ujváry a társadalomra nézve magát tényleg oly haszontalan embernek képzelte, a milyennek sétatitokban őt neje mondta.

„Tudom,” szokta neje olyankor végezni, „utálod, ha velem kell járnod. De gyermekeimnek és a világnak is tartozom azzal, ehhez jó arcot mutatni, hogy szerencsétlen házaseletünk mindenki előtt köztudomásúvá ne váljék. Oh, ne szegyeled magad miattam! de bátran sóhajthatsz kiindulást alatti, mit közös sétatit okoz; csak nézd órádat, hogy ezen kinos helyzeted sokáig tart-e még; csak vess sötét pillantásokat szegény nődre, hadd lássa szerencsétlenségemet botránnyként az egész város; vagy pedig üzd határtalan jezsuitáskodásodat egészen odáig, hogy vidáman mosolyogj reám.”

II.

Szóban levő napon a házaspár báró Kövály pénzügyi igazgatóval találkozott, ki a házaspárnak nemcsak leereszkedően köszönt, hanem megállott és beszédbe bocsátkozott; tudakozódott hogylétükről és a gyermekek egészségéről, egyszóval rendkívüli jóindulatot tanúsított.

— **Sétatéri zene.** Ennek a dolgában jár most egy előjegyzési ív kézről-kézre, hogy azok, a kik nemcsak óhajtkák, hogy a nyári időszakban hetenként kétszer zene legyen a sétateren, hanem egyszersmint némi anyagi áldozattal is járulnak a célhoz, neveiket és adományait az ivre feljegyezhessek. Az adományok a közreműködő helybeli cigány-zenekar javára fognak felhasználtatni. Mint halljuk, sokan nem akarnak aláírni éppen azok közül, a kik rendes látogatói voltak eddig is a sétaternek. Tehetik. Ez azonban ne riassza vissza zenészeinket a jóra való törekvéstől; a kik idegenkednek, majd kedvet kapnak, ha szép nyári estéken a zene csábító hangjai a szoba fölledt, vagy az utcza poros légköréből a sétater tiszta, balzsamos levegőjére csúsznak.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** A f. április hó 12-én tartott körestély összes bevétele 88 frt 51 kr., kiadása 56 frt 77 kr., tehát tiszta jövedelme 31 frt 74 kr. volt. Felülírtak: Ngs. Szarvadi Pál kir. tan.-alispán 1 frt, Márkus János 1 frt, Bokros Andor 1 frt. Jegyeiket kiváltották: Pfeiffer János 1 frttal, Daday István 1 frttal. Köszönettel nyugtazzák a rendezőség nevében: Dr. Bónis Árpád, b. e. Hussek Flórián h. pénztárnok. Budai Elek, b. jegyző.

— **Nagy tűz** volt e hó 6-án délután 2 órakor Almás-Balázsházán. Elégett 18 ház és az összes gazdasági épületek, az összes gabona és kerítések. A kár felmegy mintegy 16,000 frtra. Az elégettek részére br. Jósika Sámuel ur ömértósága kegyeskedett adni több mint száz szál tölgyfát újbóli építkezhetés céljából. Nemesszivű adakozók figyelmébe ajánljuk a szerencsétlen elégettek sorsát!

— **A kir. táblák székhelyei.** Az igazságügyi miniszter előterjesztése szerint a felállítandó kir. táblák székhelyei a következők lesznek: Budapest, Debreczen, Győr, Kassa, Kolozsvár, Maros-Vásárhely, Nagyvárad, Pécs, Pozsony, Szeged, Temesvár. A kolozsvári kir. tábla hatáskörébe tartoznak a beszterczei, deési, dévai, gyulafehérvári, nagyszebeni, tordai és kolozsvári kir. törvényszékek.

— **Árverés a zálogházban.** Május 5-ik és következő napjain árverezik el a deési zálogházban a f. hó 25-ig meg nem ujtott, esetleg ki nem váltott zálogtárgyakat.

— **Beküldetett.** Színes selymekelméket 60 krtól 7 frt 65 krig méterenkint, sima és mintázott (körülbelül 2500 különböző szín és mintában), szétküldt ruha vagy darabonként, vám- és portómentesen G. Heuneberg gyári-raktára (cs. és kir. udvari szállító Zürich. Minták azonnal. Egy levél portója 10 kr.

Apró hírek. Schnierer Gyula miniszteri tanácsos Baross Gábor miniszter megbízásából Zsolnára utazott, az ott létesítendő posztógyár ügyében. — **Ciocán János,** a naszdödi főgimnázium igazgatója, az e minőségében, ugyszintén a naszdövidéki alapok rendezése körül szerzett érdemei

Ezen kellemeseménytől felderült Ujváry kedélye és feljogosítottan érezte magát ezen kitüntetés után megjegyezni: „mégis csak jól esik nekem azon öntudat, hogy fáradsága és szorgalma elismerésül az ember felebarátai részéről becsületes és tiszteletben részesítették.”

„Bizony édes lelkem“ mondá erre Ujváryné a rendesen valamivel jobb hangulatban, „ismereteket és érdemeidet semmiképen sem akarom kicsinyíteni, de azért meg lehetsz győződve arról, hogy azok a bizonyos felebarátok nagyon is jól tudják, hogy milyen családba tartozom, mert szülőimet nagyon jól ismerik. Ne hidd azt,“ folytatá egész határozottsággal, „hogy a férfi állására és tekintélyére teljesen közömbös, hogy neje valjon jó családból származik-e vagy nem, és bizonyos lehetsz abban, hogy az emberek azon tudatban, hogy én vagyok a feleséged, rólad nagyon jó véleményben vannak s találgatják előnyeidet és rendkívüli tulajdonságaidat, melyekkel engem meghódítani bírtál. Igazán, más asszony mellett óhajtanálak látni; oly asszony mellett, ki rendre és tekintélyre nem ad annyit, mint én; te borzasztó helyzetbe jutottál volna; mert ha hivatalodban — legalább úgy mondják, — tehetséges munkás is vagy, benned mégis hiányzik ama bizonyos álláspont, mely minden férfiben feltalálható kell hogy legyen. Ezt az álláspontot azonban nem lehet elsajátítani, erre születni kell; azért naponta hálát adhatsz a jó Istennek, hogy olyan nőt adott neked feleségül, ki oly tiszteletreméltó családból származik, mint én.

Olyan, vagy ehhez hasonló nyilatkozatok Ujvárynál néha forradalmi terveket szültek, különösen akkor, ha neje családjának veleszületett előkelőségét hangoztatta. Elszántságának pillanataiban gyakran nyelven volt már a kérdés, hogy az a bizonyos születési előny miért nem mutatja magát többi testvéreinél is? de a házibéke kedvéért mégis csak ismét elejtette szándékát.

(Folyt. köv.)

elismerésül a Ferencz József-rend lovagkeresztjét kapta. — **Kolozsvárt** újabb mozgalmat akarnak indítani II. Rákóczi Ferencz hamvainak hazahozatala végett; a hamvakat, melyek állítólag mégis csak megvannak és akadály nélkül megkaphatók, a kolozsvári főtéri templomban helyeznék el.

HIVATALOS RÉSZ.

Szolnok-Dobokavármegye alispánjától.

Sz. 6174—1890.

Valamennyi törvényhatósági bizottsági tag urnak!

Báró főispán ur ő méltóságának ez évi április hó 12-én 498. eln. sz. alatt kelt felhívása folytán a vármegye törvényhatósági bizottságának rendkívüli közgyűlését — melynek egyetlen tárgyat honvédelmi m. kir. miniszter urnak a deési m. kir. honvédlaktanya kibővítése tárgyában a vármegye közgyűlésének legutóbb hozott határozatára adott válaszirata fogja képezni, folyó évi április hó 24-ik napjának d. e. 10 órájára egybe-hívtam. Miről a bizottság tisztelt tagjait oly felkéréssel értesitem, miszerint Deésen, a vármegye székháza tanácskozási termében az irt időben megjelenni méltóztassanak.

Deésen, 1890. évi április hó 13.

Szarvadi Pál, kir. tan.-alisp.

M. kir. honvédelmi miniszter.

12,189. sz. XIV.

Szolnok-Dobokavármegye közönségének!

A fegyvergyakorlatokra kötelezett tartalékos tisztek és tartalékos katonák, valamint a tartalékos honvédtisztek és honvédek, végre a póttartalékosok folyó évi fegyvergyakorlatai tekintetében a következők tételnek közhirrre, ugymint:

I. A közös hadsereg kötelékébe tartozó havi-díjasok és legénység fegyvergyakorlataira nézve.

1. A f. 1890. évben fegyvergyakorlatokban való részvételre kötelezve vannak: a) az alább elősorolandó kivételekkel, általában az 1885., 1883. és 1881. évi sorozási évfolyamokba tartozó tartalékos tisztek, az ugyanazon sorozási évfolyambeli tartalékos legénység, végre a fegyvergyakorlatokra kötelezett póttartalékosok közül az 1885. és 1883-ik sorozási évfolyambeliek; b) az egyévi önkéntesek sorából előléptetett azon tartalékos tisztek, vagy a legénység állományába átlépett azon tartalékosok, kiknek a tartalékban való szolgálati kötelezettsége a tényleges szolgálat megkezdésének hosszabb időre történt elhalasztása folytán hét évnél rövidebb időre terjed, és a kik eunélfogva még több fegyvergyakorlatra kötelezettek, mint a velők ugyanazon sorozási évfolyamba tartozók; c) a tartalékos tiszteknek és a tartalékos legénységnek azon része, a mely az elmulasztott 1889. évi fegyvergyakorlatot utánpótolni tartozik.

2. A fegyvergyakorlatra kötelezett tartalékos tiszteknek fegyvergyakorlata a folyó évben 28 napig, a legénységé pedig egyes kivételekkel általában 13 napig fog tartani. A gyalog- és vadászcsapatokba tartozó legénység azon részének fegyvergyakorlati időtartama, a mely az őszi nagyobb fegyvergyakorlatokhoz fog bevonulni, később határozatuk meg.

3. A lovasság tartalékába tartozó legénység közül a tavaszi időszakban csak a volt egyévi önkéntesek fognak 13 napi fegyvergyakorlatra behivatni; az őszi időszakbeli fegyvergyakorlatra való behívás tekintetében pedig az utasítások később fognak kiadatni.

4. A tábori és vartüzérséghelyi tartalékosok és póttartalékosok az idén fegyvergyakorlatra nem fognak behivatni.

5. A fegyvergyakorlatok alól való fölmentéseknek csak a védtörvényi utasítás II-ik része 38-ik, illetve 43-ik szakaszában felsorolt esetekben van helye.

6. A külföldön tartzkodó s fegyver (szolgálati) gyakorlatra kötelezett tartalékos tisztek az illető katonai hatóságok által hivatnak be, a tartalékos és póttartalékos legénység behívása körül pedig kellő figyelem fordítandó arra, hogy az illetők idejekorán értesíttessenek.

7. Előfordulván azon eset, hogy a nyilván tartásra illetékes hatóság területén kívül tartzkodó tartalékos legénységnek azon része, a mely a tartozkodási helyhez közelebb fekvő hadkiegészítési kerületnél teljesíti a fegyvergyakorlatokat, nem azon időben vonul be, a midőn a fegyvergyakorlatok ezen hadkiegészítési kerületben megtartatnak, hanem azon időben, a mely időre a nyilván tartási illetőségüknek megfelelő csapathoz beidézettek, figyelmessé teendő az érdekeltek, hogy maguk tartoznak tudomást szerezni arról, vajjon a tartozkodási helyüköz közelebb eső csapattestnél az időszakai fegyvergyakorlatok mikor veszik kezdetüket és hogy ott kellő időben jelenkezni el ne mulasszák.

8. Azon idő, melyet valamely tartalékos vagy tartósan szabadságolt katoná a fegyvergyakorlat ideje alatt esetleg bekövetkezett betegsége miatt

katonai kórházban tölt, a fegyvergyakorlat időtartamába nem fog beszámíttatni.

9. Fogság büntetések, melyek a gyakorlatra behívott tartalékos s tartósan szabadságolt katonákat a fegyvergyakorlat ideje előtti vagy annak tartama alatti osekeményekért terhelik, a meny nyiben a fegyelem fenntartása ezt megengedi, — csak a gyakorlati idő lefolyása után fogadatosíttatnak.

II. A m. kir. honvédség kötelékébe tartozó tartalékos havi-díjasok és legénység fegyvergyakorlataira nézve.

1. A folyó évi fegyvergyakorlatokra a csapatok tiszti-állományának kiegészítésére — azon mérvben, a mint az alakítandó csapatoknak tisztekkel való ellátása ezt igényli — a tartalékos csapat tisztek közül be fognak hivatni: a) azok, kik a mult évi fegyvergyakorlatok óta nevezettek ki tartalékos tisztekké; b) azok, kik bármely okból mint tisztek fegyvergyakorlatban részt nem vettek, vagy a lefolyt évi fegyvergyakorlatok alól oly feltétel alatt lettek felmentve, hogy ebbeli kötelezettségüknek a következő évben eleget tenni tartoznak; c) a mult évnek december hava 31-ével a közös hadsereg tartalékából a honvédség tartalékába áthelyezett tisztek; d) azon, már nem védköteles tartalékos tisztek, kik abbéli kötelezettségüket, hogy minden három évben egyszer fegyvergyakorlatban részt venni tartoznak, ez évben óhajtkák leróni, illetőleg erre ez évben kötelesek; e) kik a fegyvergyakorlatokban legritkábban vettek részt; f) kik minősítésük szerint részletesebb kiképzést és a csapatvezetésben alaposabb begyakorlást igényelnek.

2. A honvéd-tartalékos legénység közül az idei fegyvergyakorlatokon az 1887-ik, 1885-ik, 1883-ik, 1881-ik és 1879-ik évi sorozási évfolyambeliek fognak résztvenni.

3. A honvédség póttartalékosai fegyvergyakorlatokon részt venni nem fognak.

4. A honvéd tartalékos-tisztek és a tartalékos legénység fegyvergyakorlata 35 napig fog tartani.

5. Ezen körrendelet I-ső részének 6., 7., 8. és 9-ik pontjaiban foglalt szabályok és figyelmeztetések a fegyvergyakorlatokra kötelezett honvéd tartalékos-tisztekre és legénységre nézve is érvényesek.

6. Az összes honvédségi tartalékos legénység azonfelül ez év október és november havában az 1888. évi I. t.-cz. alapján az ismétlődő puskával leendő kiképeztetése céljából kivételesen 7 napi gyakorlatra fog behivatni. Ezen gyakorlat az 1889. évi V. t.-czikkben (honvédségi törvény) meghatározott fegyvergyakorlatokba be nem számíttatik. Minthogy a fennálló szabályok és utasítások értelmében az időszakai fegyvergyakorlatok alól való fölmentés az ezen szabályokban kijelölt körülmények fennforgása esetében is csak akkor engedélyeztetik, ha a katonai, illetőleg honvéd-igazolványi könyvvel s egyéb szükséges bizonyítványokkal felszerelt folyamodványok a behívó jegyekben a megjelenésre kitűzött határidő előtt legalább is 14 nappal a nyilván tartásra illetékes had-illetőleg honvéd kiegészítő parancsnoksághoz benyújtatnak: a járásbeli illetve városi tisztviselők figyelmeztetendők, hogy a családi tekintetéből fegyvergyakorlat alóli fölmentést kérő tartalékos és tartósan szabadságolt katonák, valamint honvédek részére az otthonmaradásuk szükségét igazoló bizonyítványokat haladék nélkül állítsák ki s egyuttal a fegyvergyakorlat alóli fölmentést kérők folyamodványait, melyeket az érdekeltek a járási, illetve a városi tisztviselőkhöz benyújtatnak, a nyilván tartásra illetékes hadkiegészítési kerületi, illetőleg honvéd kiegészítő parancsnoksághoz késedelem nélkül küldjék át. Továbbá arra is utasítandók az illető tisztviselők, hogyha a hadkiegészítési vagy honvéd-kiegészítő parancsnokságok által hozzájuk megküldött behívó-jegyekben elősorolt tartalékos és tartósan szabadságolt katonák, illetőleg honvédek részére szóló idéző-jegyeket a községi előljáróknak, illetőleg helyi közegeknek oly meghagyással adják ki, esetleg az illetőségi községen kívül tartozkodókra vonatkozó behívó-jegyeket a tartozkodási hely hatóságához oly felkéréssel küldjék meg, hogy azok az idéző-jegyeket az érdekeltek egyéneknek 24 óra alatt kézbesítsék s egyuttal a beidézettek figyelmeztessék, hogy az illető kiegészítési parancsnokságoknál vagy esetleg csapat-osztályoknál a kitűzött határidőre pontosan jelenjenek meg s általában a nyilván tartási utasításnak a fegyvergyakorlatokra vonatkozó szakaszaiban körülírt szabályokhoz alkalmazkodjanak. Felhívom a törvényhatóságot, hogy ezen rendeletemet azonnal tegye közhirrre és illető tisztviselőit fentebb jelzett hivatalos kötelességeiknek pontos teljesítésére, valamint a községi előljárók, illetve helyi közegek e részbeni teendőinek és eljárásának ellenőrzésére utasítva s egyáltalában akként intézkedjék, hogy a fegyvergyakorlatokra való behívások körül panaszok föl ne merüljenek.

Budapesten, 1890. évi márczius 27-én.

Fejérváry, s. k. honvédelmi miniszter.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:

KOVÁCS SAMU.

Hirdetések.

Sz. 1866—1890. (101)1—1

Arverési hirdetmény.

Cs.-Györgyfalva község tulajdonát képező s azon község határán levő erdejéből 38 hold erdőterületen levő cserfának letarolása engedélyeztetvén, annak nyilvános árverésen leendő eladására határidőül folyó hó 25-ik napjának délutáni 2 órája tűzetik ki.

Az árverezés Cs.-Györgyfalva község erdejében fog megtartatni. Az árverezési feltételek irodámban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Deés, 1890. április hó 14-én.

Vékony, főszolgabíró.

Sz. 1850—1890. (102)1—1

Arverezési hirdetmény.

A tekintetes közig. bizottságnak 6—1890. sz. határozata folytán Csicsó-Ujfalu község erdejéből (30) = harmincz hold terület engedélyeztetvén cserhajtermelésre, ennek nyilvános árverés útján leendő eladása czéljából határidőül a folyó évi április hó 23-ik napjának délelőtti 11 órája tűzetik ki a Cs.-Ujfalu község irodájába, melyre az árverezni kívánók ezennel meghivatnak.

Deés, 1890. április hó 13-án.

A főszolgabíró hiv. táv.:

Kovács László, szbíró.

4—1890. jkvi sz., tem. felügy. bizottság. 1—3

H i r d e t m é n y. (103)

A deés városi köztemetők rendezéséről szóló szabályrendelet életbeléptetvén, ezen szabályrendelet 9. §-a alapján felhivatnak a Deés városi köztemetőkben lévő elhanyagolt és pusztulásnak indult sírok tulajdonosai, hogy ezen sírok kijavitása és fejfával való ellátása iránt 1891. évi május hó 1-ig annál bizonyosabban intézkedjenek, mivel ezen határidő eredménytelen lefolyása után a szóban forgó sírhelyek gazdátlanoknak fognak tekintetni s felettük a temető-alap javára a temető felügyelő bizottság fog rendelkezni.

A deés városi köztemetők felügyelő-bizottságának Deésen, 1890. április hó 10-én tartott üléséből.

Hatfaludi József, Róth Károly,
biz. elnök. biz. jegyző.

Van szerencsénk úgy a helybeli, mint a vidéki n. é. közönséget értesíteni, miszerint a főtéren, özv. Krémer Sámuelné urnő házában

fényképészeti üvegezett műtermet építettünk s azt a legmagasabb igényeknek is megfelelően berendezve, folyó évi május hó 1-én megnyitjuk. — A n. é. közönség becses pártfogását kérve, maradtunk tisztelettel

(104)1—* **NAGY és GABRÉ, fényképészek.**

1392—1890. D. V. T. (105)1—1

Hirdetmény.

A Deés város tulajdonát képező Szamosi hidaknál szedhető vám a városi képviselőtestületnek folyó év ápril 12-én kelt 73—1890. jkvi számú határozata értelmében folyó év május hó 1-étől ez év végéig (december hó 31-ikének éjféli 12 órájáig) nyilvános árverezésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Az árverezés a városház tanácstermében folyó év ápril 25-én délelőtt 10 órakor fog megtartatni. Egy évi kikiáltási ár 8115 frt, melynek 10%-a teendő le bántpénz czímen.

Zárt ajánlatok szintén elfogadtatnak.

A részletes árverési feltételek a hivatalos órák alatt a gazdasági osztálynál megtekinthetők.

Deés város tanácsa, 1890. ápril 16.

Róth Pál, s. k. polgármester.

Sz. 1716—1890.

(100)2—2

Pályázati hirdetmény.

A rettegi körjegyzői keretben üresedésbe jött körjegyzői segédi állásra, mely 150 frt fizetés és 50 frt lakbérletmennyel van díjazva, pályázatot hirdetek. Felhívom pályázni kívánókat, miszerint életkoruk, előző szolgálatuk, s magyarnyelvbeni jártasságukat igazoló okmányaikkal felszerelt folyamodványaikat folyó év április hó 26-ikáig adják be.

A választás idejéül folyó hó 30-ikának délutáni 3 órája, s helyéül a rettegi körjegyzői iroda jelöltetik ki.

Deés, 1890. április hó 5-én.

A főszolgabíró hiv. táv.:

Kovács László,
sz.-bíró.

Eladó birtok.

Felső-Pusztta-Egresen (Szolnok-Dobokamegye) 1900 kath. hold birtok, fele részben szántó, kaszáló és legelővel, belső-, külső gazdasági épületekkel, 2 egykővű lisztelő malommal eladó.

A birtok erdősége a rettegi vasúti állomástól egy pár órai járásra fekszik.

Értekezhetni személyesen, vagy postai uton alulirottai Hadadon (Szilágy megye), vagy Szántó Alberttel Galaczon (Besztercze-Naszód megye. Posta: Szeretfalva). Hadadon, 1890. február 20-án.

(63)4—6

Szántó Károly.

S Y Ó G Y - v i z e i n k f r i s s e s é g e -

Megérkeztek az idei friss-töltésű ásványvizek!

ugymint:

Mohai-Agnes, Hebe-Szentgyörgyi, Margit-forrás, Gleichenbergi, Marienbadi, Karlsbadi (vár- és malomkúti), Salvator, Lipiki, Verratorrás, Selters, Stojkai, Gieshübl, Előpataki, Borszéki, Rákóczi- és Suidschtzi keserű-vizek;

karlsbadi só és kénmáj

BRUGOVITZ és REHÁK

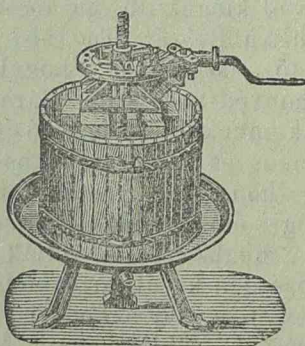
vas-, fűszer-, festék-, bor- és ásványviz-raktárába Deesen, főtér.

TOVÁBBÁ AJÁNLUNK A TAVASZI ÉPÍTÉSI IDÉNYRE:

Perlmosi portland-czementet, Kufsteini Hidraul-meszet, valamint minden színű olajba tört- és por-festéket, kátrányt; gép-, sodrony- és kovácsolt-szeget; épület- és butor-vasalásokat. 4—5(96)

Minden héten friss töltésű stojkai-víz litere 7 kr., $\frac{1}{10}$ liter 10 kr.

Valamenynyi gazdasági és bortermelő gép!

Bor- és gyümölcs-sajtók; szőlő- és gyümölcs-zuzók, Peronospora elleni készülékek, legújabb minőségben és különféle nagyságban. Cseplőgépek, gabona-rosták, járgányok, kukoricamorzsolók, vető-gépek, ekék és a többi.

Aszaló készülékek

gyümölcs, főzelék és füvek aszalására.

zöld-takarmány sajtók

szállíttatnak legkittünőbb minőségben és legolcsóbb áron.

IG. HELLER, II. Práterstrasse 78.

által.

Arjegyzékek és utasítások bérmentesen szolgáltatnak. — Kereskedőknek előnyös feltételek. — Alkalmos ügynökök jó fizetés mellett kerestetnek.

VENDELŐ-MEGNYITÁS!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy lakásom áttettem Rettegről Deésre, s itt folyó év május 1-én a Voith-palota alsó részében (az „Angol“-szállodával szemben)

„A Zónához“ (107)1—1 cizimezve, vendéglőt nyitok.

Midőn a nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérem, egyúttal tudósítom, hogy vendéglőmben mindenkor friss és izletes ételek, tiszta és kitűnő italok jutányos árban lesznek kaphatók. — Ebéd és vacsora házhöz vitetve kapható. — A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kiérdemelni lesz fő-törekvésem czélja. — Deés, 1890. ápril 15.

Kiváló tisztelettel:

SZÁSZ KÁROLY, vendéglős.

Mindennemű butor-berendezések elvállalatnak.

GÁBRE JÁNOS

épület- és butor-asztalos

ELSŐ DEÉSI BUTORRAKTARA.

Deesen, ev. ref. templom körfal 1-ső szám.

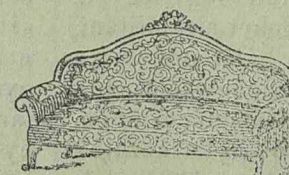
Ajánlja a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe megnagyobbított s a kor követelményeinek teljesen megfelelően berendezett

butorraktárát,

melyben a legszolidabb áron kaphatók mindennemű butorok, szalon-, ebédlő- és hálószoba berendezések a legegyszerűbbtől a legfinomabbig.

Minden nagyságú díofa- és aranykeretű tükörök, olajnyomatu képek és képkeret-lécek.

hajlitott nád- és amerikai faületű székek.

A kárpitozott butorok

saját üzletemben egy szakképzett kárpitos vezetése mellett, a legnagyobb szolidassággal készülnek, állíttatnak elő.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

„Szolidasság“ ez jelszavam.

Teljes tisztelettel

Gábre János.

épület- és butor-asztalos.

Teljes temetések elvállalatnak.

Nyomatott Demeter és Kiss gyorssajtóján Deesen.